N[ER] 135

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 10 *Listopada v. s.* 1826 *roku.*

Wiadomości Krajowe:

St. Petersburg dnia 1 listopada.

(z Ruskiego Inwalida.)

Po doniesieniu Jenerała *Jermołowa* pod d. 10 października, Persowie wkrótce po przeyściu w odwrócie swym za *Arax*, oddalili się od tey rzeki do Chaństwa Karabachskiego i niczego zupełnie nie śmieją przedsiębrać. Od strony *Erywanu* odegnany przez Jenerał-majora *Dawydowa* nieprzyjaciel, więcey się już nie pokazał.

Szach Perski znayduje się w mieście *Agarze*, gdzie się doń udał *Abbas-Mirza*. Woyska tego ostatniego w wielkim są nieładzie i rozsypce; Szach stara się ściągać zewsząd nowe. więcey atoli dla obrony, jak dla napadu. Persowie nadzwyczayny cierpią niedostatek żywności.

W oczyszczoney z nieprzyjaciela prowincyi Karabachskiey panuje spokoyność; w *Dagestanie* naymocnieysze narody są spokoynymi: statecznie dochowują powinności wiernych poddanych Jego Cesarskiey Mości.

Syn Szacha, *Ali-Nachi-Mirza*, który wpadł do granic naszych w czasie pierwszego niespodzianego wtargnienia Persów, z zamiarem podburzenia nadbrzeżnych morza Kaspiyskiego prowincyy, znayduje się jeszcze w górach, oddzielających obwód Szirwański od *Dagestanu*. Jenerał piechoty *Jermołow*, przywróciwszy zupełnie pierwotny porządek w południowey części Gruzyi, zbiera dla działania ku tey stronie oddział woyska około *Arpaczaju*; zamyśla udać się z nim przez *Kachetyą*, *Czary* i *Nucha* do obwodu Szirwańskiego, aby do reszty oczyścić, z pozostałych w nim cząstek woyska perskiego, albo, jeżeli nie ocalą się ucieczką, przeciąć im wszelką sposobność do odwrótu.

Twierdzą, iż *Abbas-Mirza*, dla zastraszenia podwładnych mu Chanów, i powściągnienia nadal zbiegowstwa, rozkazał powiesić czterech naczelników woyskowych, za to, że (pod czas pierwszego jeszcze napadu), będąc zostawieni w *Elisawetpolu* z 3,000 ludzi garnizonu perskiego, nie okazali powinnego oporu, i w brew danym sobie rozkazom, opuścili miasto i poszli w ucieczkę, jak tylko zbliżyli się Rossyanie.

Królewstwo Polskie.

Warszawa d. 14 listopada.

(z Gazety Warszawskiey.)

Kurs listów zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Przedający żądają zł. 76 gr. 15) za
Kupujący dają — 76 — —)

Sto złotych w listach zastawnych.

W *Warszawie* d. 13 listopada 1826 roku.
F. *Schuber* S. G. K. W.

Anglia.

Londyn dnia 27 października.

(Journal de St. Petersbourg.)

Papiery publiczne. Wieść, jakoby rząd francuzki otrzymał wiadomość urzędową o *ultimatum* rossyyskiém, sprawiła pomyślny skutek na konsolidach. Podniosły się te papiery od 81⅞ do 82⅜. We dwie godziny, były na 81⅞ — Papiery amerykańskie spadły, z przyczyny wiadomości otrzymanych z *Chili*, z czego się pokazuje, iż nie masz nadziei przyjęcia dywidendy.— Bony mexykańskie, 62¾— Kolumbiyskie 38¼ — Chiliyskie, 37.

Piszą z *Santjago* z *Chili*, d. 9 czerwca: *Estancho* oświadczyło rządowi, iż się nie przyczyni do opłaty dywidendy we wrześniu następnym, chybaby potwierdzono jeszcze na lat dziesięć dla tey rzeczypospolitey wyłączne przywileje, co jest nie podobna, gdyż wszyscy mieszkańcy zagraniczni i krajowcy przykrzą sobie to monopolium. — W *Chiloe* lud powyłamywał drzwi w magazynach i pozabierał, co napadł. Uzbrajają się teraz przeciwko *Chiloe*, które ogłosiło się niepodległém rządowi chiliyskiemu.

Biega powszechnie pogłoska, pisze *Sun*, jakoby P. *Mackenzie*, nie chciał porozumieć się z rządem haytańskim względem traktatu handlowego, aż pókiby nie przedsięwzięto środków, któreby postawiły Anglików w położeniu dogodnieyszém, co się tycze zawartego już traktatu z rządem francuzkim.

— *Dnia 28* —

(z Gazety Warszawskiey.)

Zdaje się, iż podróż Lorda *Beresford* do *Lisbony*, a ztamtąd do *Rio-Janeiro*, stolicy Brezylii, nie ma żadnego stosunku z rozruchami w Portugalii. Tyczy się owszem niektórych okoliczności, jakie jeszcze między Portugalią a Brezylią ułatwić wypada. Gazeta *Times* twierdzi, iż według wszelkiego podobieństwa do prawdy, ani P. *Stuart*, ani Lord *Ponsonby*, nie mieli dostatecznego pełnomocnictwa. Trzeba zatém wyprawić trzeciego Posła, i mniemają, że Lord *Beresford* otrzyma pomyślny skutek swoich poleceń.

Z wielu miast krajowych przychodzą wiadomości, iż rząd, używając ubogich ludzi do rozmaitych robót, podaje im sposób do życia. W *Manchester* użyto ich tyle do roboty dróg, iż ledwo jeszcze jest 30 takich, którzy z funduszu składkowego otrzymują wsparcie. Wydatki rządowe na to muszą bydź bardzo znaczne.

Na prośbę fabrykantów towarów jedwabnych w *Spitalfields*, aby Król Jmć raczył udzielać opieki handlowi krajowemu wspomnionemi towarami, Minister *Peel* odpowiedział imieniem Monarchy, iż do przyozdobienia i umeblowania zamków w *Windsor* i *Buckingham*, jedynie tylko wyroby jedwabne angielskie użyte będą. Podano potém podobne prośby członkom rodziny królewskiey i znakomitszym panom.

Niektóre gazety tuteysze radzą przywrócić loteryą w Anglii, a dochód z niey wynoszący rocznie do 300,000 funt. szt. (12 milionow zł. p.) obrócić na fundusz dla ubogich robotników fabrycznych, aby do takiey nędzy, jaka była teraz, nie przychodzili.

Nie dawno odprawiło się tu zgromadzenie właścicieli wsi, i uchwalono petycyą o utrzymanie dotychczasowych praw zbożowych.

Angielski napowietrzny żeglarz *Green* ma nadzieję, iż odkryje sposób kierowania balonu. Mianowicie uważa on, iż podróże napowietrzne przy świetle xiężyca są mniey trudne, albowiem warsty powietrza przy równey temperaturze, nie tyle są poruszane, jak w dzień. Pewny rodzay

miechu otwierającego się z balonu, ma mu dostarczać siły odpychającey, przez co go w przeciwległym kierunku chce popychać. Doświadczenie, z małym balonem w pokoju przedsiębrane, pomyślnie wypadło.

Potrzeba czyni człowieka przemyślnym. Będący tu wygnańcy hiszpańscy znakomitego stopnia (pułkownicy, szlachta i t. d.), nie tylko szukają mieysc za nauczycieli, buchhalterów i t. p., lecz nawet jeden z nich, nazwiskiem *Hermigo*, udał się niedawno do Lorda prezydenta miasta, i oświadczył mu, iż wynalazł pewny rodzay *perpetuum mobile*, przez co młyny wodne i okręty bez żagli, wioseł i pary, poruszać będzie można. Prosił o pieniądze lub potrzebny materyał na zrobienie modelu; lecz Lord Prezydent odesłał go do Pana *Davy*, Prezesa Akademii.

Czytamy w gazetach tuteyszych, iż basza egiptski wyznaczył 20,000 funtow szter. (800,000 zł. pol.) nagrody za głowę Lorda *Cochrane*.

— *Dnia 30.* —

We wszystkich powiatach irlandzkich odbywają się zgromadzenia, dla uchwalenia petycyy do Parlamentu, co trwać będzie póty, póki Irlandya praw politycznych nie pozyska. Wszakże wielu obrońców katolików niérostropném swém działaniem przyłożyło się nie mało do wstecznego postępu ich sprawy.

Chociaż dochody krajowe angielskie w ostatnim tegorocznym kwartale zmnieyszyły się blisko o 900,000 funtow szt. (36 milionow zł. pol.) w stosunku do dochodow w takimże kwartale roku przeszłego, podnosi się atoli cena papierów skarbowych. Takieto zaufanie pokłada każdy w uczuciu wewnętrzney swojey siły, jako członek narodu, którego działania są olbrzymie. Wszakże pewne pisma publiczne, a zwłaszcza gazeta *Times*, przepowiadają bankructwo narodowe, które nie jednego za granicą mogłoby trwożyć, a ogromność długu krajowego skłania do smutnych uwag. Lecz nie trzeba zapominać o wielkiém bogactwie narodu, o czynności i źródłach jego. Można z pewnością twierdzić, iż ten, ktoby się oświadczył z zamysłem targnienia się na własność prywatną, czyli inaczey mówiąc, ktoby proponował zmnieyszenie prowizyi bez ofiarowania razem wierzycielowi krajowemu zupełney wypłaty pretensyi jego, ściągnąłby na siebie pogardę narodu.

Kapitana okrętowego nazwiskiem *Wilson*, oskarżonego o prowadzenie handlu niewolnikami, pociągniono dnia 24 b. m. do sądu admiralicyi tuteyszey. Obwiniony był, iż 4 Afrykanki, których mężowie, stosownie do zwyczajów swoich, dali mu w zakład dotrzymania pewnego zobowiązania się handlowego, sprzedał okrętowi hiszpańskiemu, trudniącemu się handlem niewolnikami. Sąd przysięgłych uwolnił go. Uznanie winnym pociągnęłoby za sobą karę śmierci.

F r a n c y a.

Paryż d. 30 października.

(z Gazety Warszawskiey).

Pan *Humpry Davy* w Anglii przekonał się przez rozbior anatomiczny i chemiczny, iż ropuchy mają w sobie pierwiastek trucizny, czemu sławny *Cuvier* zaprzeczał.

Na jednym z tuteyszych teatrów grano wczora nową trajedyą *Rosamunda*, która jest pierwszém w tym rodzaju dziełem Pana *Emila Bonechose*, a którą z oklaskami przyjęto. Wszakże pewny krytyk czyni uwagę, iż jeszcze wątpliwą jest rzeczą, czyli bohaterkę tey sztuki poczytać wypada za *Rosa mundi* (Róża świata), lub też za *Rosa munda* (różę czystą).

— *Dnia 31 października.* —

Jeden z dzienników tuteyszych ubolewa, iż żegluga francuzka doznaje licznych trudności, przez co handel francuzki upada. Kiedy okręt angielski płaci w *Smyrnie* tylko 2 piastry za expedycyą, tym czasem okręt francuzki płacić musi 16, a często nawet 20 piastrow. Oprócz tego, od czasu rozruchow w Grecyi, okręt francuzki, zawijając do *Smyrny*, lub ztamtąd wypływając, płaci za przeyrzenie 40 do 50 piastrow, angielski zaś tylko 12. Wielką oraz przeszkodą wzrostu dla handlu francuzkiego do Lewantu są prawa krajowe względem kwarantanny. Prawa te zabraniają okrętom, odbywającym kwarantannę, wypływać przed czasem przepisanym, chociażby chciały wracać do Lewantu. Tym sposobem okręt francuzki trwoni dwa miesiące czasu, i przez cały rok dwa razy tylko odbyć może żeglugę. Anglicy, którzy nie mają takich ścieśnień w portach swoich, chociaż 3 razy bardziey oddaleni od *Smyrny* lub *Alexandryi*, niż francuzi z *Marsylii* i *Tulonu*, mogą w jednym roku trzy razy odbyć żeglugę, na na czém blisko 50 procentu zyskują.

Paryż d. 2 listopada.

(*z teyże gazety.*)

Onegday po mszy ś. przyjął Król Jmć legata papiezkiego, *de Nevi*, który przywiózł kapelusz kardynalski xiędzu *de Machi*. Xiądz ten ukląkł przed Monarchą, a Król Jmć wziąwszy kapelusz z rąk legata, włożył mu go na głowę. Po tym obrzędzie wrócił Monarcha do pokojów swoich, gdzie wkrótce kardynał *de Machi*, we właściwym ubiorze złożył mu hołd uszanowania.

Małżonka *Delfina*, będąc prezydentką i opiekunką dobroczynnych towarzystw macierzyńskich, ofiarowała w darze 40,150 fr. wspomnionym towarzystwom w różnych miastach krajowych. Wczora zwiedziła sławną gissernią Panów *Manby* i *Wilson* w *Charenton*. Wypytywała się o wszystkie roboty i hoynie obdarzyła ludzi, którzy tam pracują.

Prefekt departamentu *Sekwany* wydał już program uroczystego obchodu imienin Monarchy naszego. Dnia 4 b. m. uda się municypalność do *Thuilleries* i poda Królowi Jmci medale wybite na pamiątkę nowey giełdy. Uda się potém do nowey giełdy, którą installować będzie. Publiczne gmachy miasta zostaną oświecone. Dnia 5 b. m. będą zabawy na Polach Elizeyskich i na placu przy rogatkach. O godzinie 4tey wzniesie się na Polach Elizeyskich balon z królewską koroną francuzką. O 7mey wieczorem spalone będą fajerwerki na moście *Ludwika XVI*, i na placu przy rogatkach. W mieysach wyznaczonych fontanny wytryskiwać będą winem, a pasztety i inne potrawy rozdawać się będą pospólstwu.

Pan *Walter Scott* przybył do tuteyszey stolicy.

Słychać, iż Lady *Cochrane* przyłożyła się w ilości 1,000 f. sz. (40,000 zł. pol.) do składki dla greków. Lord *Cochrane* był dnia 22 października w *Aix*. List z *Marsylii* pod d. 17 z. m. donosi, iż Lord *Cochrane* udał się do Szwaycaryi; lecz wkrótce powróci i czekać będzie przybycia z Ameryki 60ciodziałowey fregaty, na ktorey popłynie do *Napoli di Romania*. Tymczasem jedna z gazet wychodzących w *Lugdunie*, zapewnia, iż Lord *Cochrane* zaniechał sprawy greków, i myśli udać się do Brezylii. Listy, które go tam powołują, miały bydź adressowane do Panów *Houth* w *Londynie*.

Giraffa, przysłana przez baszę Egipskiego Monarsze naszemu, została przywieziona dnia 23 października do *Marsylii* ze czterema końmi, dwóma osłami, trzema krowami, czterema trykami, dwóma jagniętami i dwóma antilopami, przeznaczonemi do królewskiey menażeryi.

Tuteysze dzienniki liberalne powstają ciągle przeciw ministrom; odpowiadając im dziennik *Gwiazda*, pisze: „Ministrowie poczytują za czyn niegodny swojey powagi wdawać się codziennie w spór z dziennikami; czekają spokoynie rozpoczęcia obrad Izb, a mównica będzie mieyscem, z którego na prawne zarzuty strony oppozycyyney odpowiedzą.”

Rodzina *Talmy* pochodzi z Hiszpanii, i za panowania *Karola V*, osiadła w departamencie *Avesnes*. *Talma* urodził się we wsi *Poix*, o 3 mile od *Valenciennes*. Znayduje się jeszcze w tameczney okolicy wioska, która nosi nazwisko tego sławnego aktora. Sam *Talma* nie wiedział dokładnie o pochodzeniu rodziny swojey. W liście

do pewnego krewnego swego w Holandyi, wyraża, iż jeden z Xiążąt marokańskich, będąc w *Paryżu*, oświadczył, iż nazwisko *Talma* jest arabskie, a Pan *Langles*, sławny oryentalista, przetłumaczył je na wyraz: *nieustraszony*. Domyślał się *Talma*, iż ta rodzina Maurów, pozostała w Hiszpanii, przeniosła się poźniey do Niderlandów, i że on z niey pochodzi. „Zapomniałem (pisze *Talma* na końcu listu do uczonego krewnego swego w Holandyi, który mu przysłał rozprawę w języku łacińskim), iż Hrabia *de Mourabia* w dziele swojém o systemacie religiynym wschodnich krajów, pomiędzy Królami Egipskiemi przytacza *Talmę*, który wypędzał żydów. Widzisz tedy WPan, iż w *Niemczech* nie ma żadnego Barona, któryby się mógł pochlubić tak dawnym rodem, jak nasza familia. Z resztą poczytuję sobie za naywiększy zaszczyt, bydź krewnym tak znakomitego uczonego męża, jakim WPan jesteś."

— *Dnia 4 listopada.* —
(z Monitora Warszawskiego).

W tych dniach przybyli tu z Moskwy: Marszałek Xiąże *Raguzy*, Xiąże *Devonshire* poseł angielski, i Hrabia *Brignole-Sale* poseł sardyński; z Londynu P. *Walter-Scott*.

Z powodu imienin królewskich liczne ogłoszono promocye i nagrody.

Kardynał Xiążę Clermont-Tonnerre, par Francyi; Kardynał Xiążę Latil, par Francyi; Xiążę Brissac, par Francyi; Margrabia Pastoret Wiceprezes izby parów; Hr. St. Gricq. Prezes biura handlowego i osad; mianowani zostali Ministrami stanu i członkami Rady tayney.

Postanowieniem z dnia 3 b. m., Król, chcąc dać P. de Martignac dowod szczególny zadowolenia i względów, zaszczycił go tytułem osobistym Wicehrabiego.

W tey samey chwili, gdy akademia umiejętności przystępowała do wyboru członka korrespondenta w mieyscu Doktora Scarpa; gazeta piemoncka donosi, iż sławny ten doktor nietylko nie umarł, ale nawet żadney nie ulegał chorobie.

Hiszpanija.

Madryt d. 19 października.
(z Gazety Warszawskiey.)

Słychać, iż margrabia *Moustier*, poseł francuzki przy dworze tuteyszym, został odwołany.

Donoszą z *Barcellony*, iż dnia 16 b. m. po północy, wielkorządca tameczny, margrabia *Campo Sagrado*, wyjechał nagle z pałacu swego w towarzystwie jednego kaprala, i udał się do jenerała porucznika *Reizet*, u którego resztę nocy przepędził. W tym samym czasie postawiono straże przy wszystkich wniyściach do pałacu, a 4 kompanie otrzymały rozkaz mieć się na pogotowiu. Słychać, iż teyże samey nocy dowiedział się wspomniony wielkorządca o zamachu na życie jego, tudzież Arcy Biskupa i jenerała intendenta policyi. Nazajutrz zapewnił Pan *Rodriguez* margrabiego, iż doniesienie było fałszywe. Wskazano mu także dom, w którym broń i proch miały bydź ukryte; ale i to było fałszem. Uwięziono jednak wszystkich, którzy po północy znaydowali się na ulicach.

W *Tortozie* zabrakło już mieysca dla więźniów.

Oyciec *Cyrylli Alameda* ofiarował Królowi w imieniu wszystkich hiszpańskich klasztorów, 60 milionów realów, w razie, gdyby z Portugalią przyszło do woyny. Ale rząd hiszpański nie myśli woyny rozpoczynać.

— *Dnia 20.* —

Rząd nasz odebrał wiadomość o przytłumieniu rozruchów w Portugalii, i zupełney porażce tamecznych buntowników. Gościńce prowadzące do Hiszpanii, są napełnione uciekającemi portugalczykami.

Jenerał portugalski *Silveira* został zaprowadzony przez żandarmów hiszpańskich do granicy francuzkiey, którą dawniey dla knowania intryg w swojey oyczyznie opuścił.

Portugalia.

Lizbona d. 11 października.
(Journal de St. Petersbourg).

Kollegija elekcyyne prowincyonalne, zgromadziły się teraz w *Lizbonie*, prowincyi Estremadury, w *Porto* prowincyi *Minho*, w *Vila-Rean* prowincyi *Tras-os-Montes*, w *Viseu* Beirskie, w *Eworze* Alenteyskie; w *Faro* Algarwiyskie. Stosownie do artykułu 34 urządzenia tymczasowego, kollegija wybrały po jednym deputacie na każde 25 tysięcy dusz; a przeto prowincya *Minho* mianowała deputowanych 30; *Tras os-Montes* 11; *Beira* 36; *Estremadura* 26; *Alentejo* 12; *Algarwija* 5. Ogółem 120, Wyspy Azorskie, Madera i Porto-Santo, ponieważ mają mieć 11 deputowanych, izba zatém reprezentantów będzie się składała ze 131 deputowanych.

— *Dnia 17 października.* —
(z Gazety Warszawskiey).

Powstanie w Algarwii zostało przytłumionem, rozproszono buntowników. Margrabia *Abrantes* ratował się spieszną ucieczką. Niewiadomo dokąd się udał, równie jak hrabia *Amarante*. Z eskadry angielskiey przy uyściu *Tagu*, wysiadło na ląd tylko 130 ludzi, i stanęło w *Belem*, blisko pałacu *Ajouda*, gdzie mieszka Rejentka, która prócz milicyi nie ma żadnego innego woyska przy sobie. Podeyrzany lekarz Rejentki *Abrantes* i hiszpan nazwiskiem *Sierra*, który chciał stanąć na czele zbiegłych swoich ziomków i wpaść do Hiszpanii, wsiedli na okręt i popłynęli do Ameryki.

— *Dnia 18.* —

Wielkorządca Algarwii donosi z *Villa-Real*, iż dnia 8 b. m. o godzinie 5tey zrana przybyła do niego deputacya, złożona ze 3 oficerów 14go półku, i oświadczyła, iż czwarty batalion strzelców stanął przy *Travira*, gdzie czynią przysposobienia do ogłoszenia Infanta *Don Michała*, Królem; wezwała go oraz, aby objął dowództwo woyska zbuntowanego. Wspomniony batalion przybył w istocie, a dowódca jego ofiarował również rozkazy nad nim wielkorządcy; ale jenerał postanowił cofnąć się do *Villa Real*. Zdaje się, iż buntownicy myślą pozostać w prowincyi Algarwii i ustanowić rejencyą, niemniey, iż wzmocnieni zostali nowemi oddziałami. Junta buntowników w *Tavira* zmusiła dnia 9 b. m. Wielkorządcę w *Villa Real* do wykonania przysięgi nowemu Królowi. W *Tavira* panowała mimo tego zupełna spokoyność; nie okazywano radości ze zmiany politycznego systematu. Drugi półk artylleryi nie chciał łączyć się z buntownikami; ale cała piechota przysposobiła się do przymuszenia tego półku, aby wspólnie z nią działał. Margrabia *Abrantes* przybył do *Sagres*.

Minister woyny *Daun* wyruszył do prowincyi Algarwii na czele 2700 ludzi z czterma działami i dwóma haubicami. Bunt w Algarwii jest przytłumiony. Na czele junty buntowników wystąpił był kapitan *Mor*, a między jey członkami znaydowały się nazwiska *Silveira* i *Suza*. Flotta angielska na *Tagu* gotowa jest działać przeciw stronnikom buntu. Woysko portugalskie w *Lizbonie* stanęło pod bronią; jak tylko otrzymano wiadomość o buncie, obywatele objęli straże, a patrole chodziły po ulicach. Wysłano stosowne rozkazy do wszystkich wielkorządców prowincyy, i do wszyskich władz policyynych w miastach. Znanych stronników Królowey uwięziono lub oddano pod dozor policyyny; toż samo uczyniono z przyjaciołmi Margrabiów *Chaves* i *Abrantes*. Nie zaniedbano niczego, aby przytłumić bunt w samym zarodzie. Wkrótce potém przybyli gońcy z doniesieniem, iż bunt istotnie został przytłumiony.

Turcya.

Stambuł dnia 16 października.
(z Gazety Warszawskiey.)

Dnia 7 b. m. zrzucono z urzędu greckiego Patryarchę *Chryzantos*: zaniesiono bowiem przeciw jego postępkom i nieprzyzwoitemu sposobowi życia liczne zaskarżenia: słychać, iż go wygnano na wyspę *Cypr*. Wyższe duchowieństwo greckie

wybrało jegó następcą byłego Biskupa Belgradzkiego *Ayas Angelos*, a Porta potwierdziła ten wybor, i d. 8 b. m. obdarzyła go zwyczaynym kaftanem.

Od granic tureckich dnia 23 października.

Okręt, który dnia 2 b. m. wypłynął z *Vostizza*, donosi, iż dwoma dniami pierwey, dwa statki wojenne greckie przybyły do *Salona*, dla zrabowania stojącego tam okrętu kupieckiego sardyńskiego, lecz jeden wystrzał działowy odpędził je. W tymże porcie znaydowała się także uzbrojona galiota turecka, mająca 12 dział i blisko 60 ludzi. Wspomnione statki greckie zbliżyły się do niey, a turcy, zapewne z przestrachu, przez wystrzał z okrętu sardyńskiego, skoczyli w morze. Grecy zabrali galiotę i uprowadzili ją bez przeszkody. Oba te statki greckie uderzyły także na okręt kupiecki austryacki *Numa*, pod dowództwem kapitana *Tamanowicha*, lecz zostały odparte. Słychać, iż woysko *Ibrahima* baszy udało się do *Kalavrita*, a ztamtąd wróciło do *Trypolizzy*.

Rozmaite Wiadomości.

(Journal de St. Petersbourg.)

Dziennik Kadyxki zawiera następujące wiadomości o nowych rzeczach pospolitych Amerykańskich, czerpane ze źródeł urzędowych, mogące bydź nieobojętnemi dla naszych czytelników:

Peru: 42,150 mil kwadr., 1,400,000 mieszkańców. *Boliwar* przebiegł wiele prowincyy tey okolicy; oznaczył on swóy przechód straceniem kilku Amerykanów, obwinionych o sprzeciwianie się systematowi republikańskiemu. Wydarł peruwijanom ich siłę morską; fregata *Prueba*, korweta *Independencia*, brygi *Chimborazo* i *Kongress*, dwie małe korwety i kilka lekkich statków siłę tę składających, zaprowadzono z jego rozkazu do *Guayaquil*, portu nader znakomitego, świeżo przyłączonego do granic Kolumbii.

Chili: 14,240 m. kw.: 1,100,000 mieszk. System republikański, narzucony temu krajowi, częste zamieszki których był teatrem, zubożyły jego mieszkańców, którzy próżne czynili usiłowania ku przywróceniu dawnego rządu; kuszenia się, te zawiedzione zostały dla braku pomocy. Wzięcie *Chiloe* było wielkiey wagi rzeczą dla nowatorów. Ta rzeczpospolita niezmierne ma do znoszenia ciężary; w pierwszym rzędzie położyć należy procenta od pożyczek zagranicznych; lud tam przywiedziony jest do nayokropnieyszey nędzy. *Chili* ma jeszcze kilka małych statkow będących w stanie żeglowania, lecz rzeczpospolita Buenos-Ayreska stara się je sobie przywłaszczyć, pod pozorem, iż potrzebuje ich ku swey obronie.

Buenos-Ayres: 140,710 m. k.; 2,000,000 mieszkańców. Naypoźnieysze listy z tey krainy wystawują godny politowania obraz jey położenia; straszliwa jest tam nędza, a rozpacz panuje pomiędzy mieszkańcami. Wszystkie porty rzeczypospolitey są opasane; skarb wypróżniony; wszelkie środki nie wystarczają na jego wspomożenie; opłaty celne, zwykle tak wiele przynoszące, znikły z upadkiem handlu; dług wynosi do 6 milionow piastrow bitych; woyna z Brezylią wszczęła mnogie fakcye; powszechne nieukontentowanie lud ogarnęło. Obranie punktu środkowego rządu, stało się przedmiotem zaburzeń po wszystkich prowincyach. Woysko chociaż bardzo małe, nie pobiera żołdu.

Kolumbia: 33,700 m. k.; 1,940,000 mieszk. Mulat *Paez* z kilką innymi, oświadczył się sprawić powstanie i zbuntował część kraju, pod łudzącemi pozorami; lecz interes osobisty nim kierował; powstał on tylko przeciwko rządowi w celu uniknienia wymaganey na nim opłaty za rabunki. Piechota stanowi siłę *Paeza*; przekonany o ważności w swém położeniu, zjednania sobie względów ludu, stara się go obsypywać darami, na które pieniądze skarbowe szafuje, wespół z łupami zabranemi na kupcach i mieszkańcach spokoynych. Siła woyskowa wspiera te łupieztwa, gdy tymczasem nieład i trwoga panują w tey nieszczęśliwey krainie, a rząd oczekuje z żywą niecierpliwością powrótu *Boliwara*, którego uważa zdolnym do uchronienia rzeczypospolitey od innych jeszcze większych nieszczęść jey grożących; jest ona blizką upadku i nie czyni żadnego zapewnienia swoim wierzycielom. Wszystkie jey źródła pieniężne są wyczerpane, ani też jest w stanie otworzenia jakiegokolwiek źródła, aby mogła wydołać nakładom cywilnym i woyskowym; grunta jey są opuszczone.

Guatimala: 16,740 m. k.; 600,000 mieszk. uskarżania się powszechne szerzą się po prowincyach tey rzeczypospolitey: Robotnicy nie mają zatrudnienia po rękodzielniach; handel tu jest blizki upadku. Minister skarbu usiłuje przypisać wszystkie te nieszczęścia straszney kontrabandzie, którą cudzoziemcy wprowadzili do kraju. Na jednem z posiedzeń kongressu, podano obrachunek przywozowy, jako też wydatków publicznych i prywatnych, z tak wielkiém *deficit*, iż potrzeba było lat dziesięciu na jego zaspokojenie, przypuszczając, iż kray miałby jeszcze dochody też same, co i pod rządem hiszpańskim. O nieukontentowaniu ludu wiedzą rządzący zwierzchnicy; nie wątpią oni o swém zgubném położeniu: a wielu rozpacza, azali można będzie utrzymać systemat teraznieyszy przeciwko licznym jego nieprzyjaciołom.

Mexyk: 84,000 m. k.; 6,000,000 mieszk. Rząd zaledwo może wytrzymać dług zaciągniony. Obawia się on ustawicznie napadu Hiszpanów, którzy panują na morzu, nie doświadczając żadney przeszkody. Kazał zrobić popisy, z wymienieniem nazwiska, wieku i stanu każdego mieszkańca, w celu wezwania do służby woyskowey wszystkich do tego zdatnych. Żadney nie ma różnicy; cudzoziemcy nawet musieli zapisać się na tych listach, pod karą zostania podeyrzanymi. Możnieysze osoby prywatne, mają łożyć na uzbrojenie i opatrzenie woyska; wyrachowano, iż to jedno kosztować będzie $3\frac{1}{2}$ miliona piastrów bitych, nie licząc innych wydatków, które prócz tychże mają bydź poniesione. Wszyscy cudzoziemcy powstali na to, lecz rząd zdaje się nie słuchać ich żażaleń. Będą więc musieli, albo wynieść się z Rzeczypospolitey, albo jey służyć osobą i majątkiem. Woyska rzeczypospolitey są w zupełném rozstrojeniu; zaledwie mogą bydź wyżywione; skarb jest próżny; naród jęczy w nędzy, a nieukontentowanie doszło do naywyższego stopnia po wszystkich klassach.

Prowincya Paraguay: Obeymuje 230 mil od północy na południe, a 160 od wschodu na zachód; ludność jey wynosi 196,000 mieszkańców, nie rachując w to wielkiey liczby Indyanów dzikich. Dzięki doktorowi *Francia*, rodem z tegoż kraju, iż uchronioną została od szału, który opanował inne prowincye, składające przedtém wice-królestwo Buenos-Ayreskie. Obrany jednomyślnie przez naród wielkorządcą, doktor *Francia* wiernie wypełnił włożony na siebie obowiązek, zachowując tę krainę prawemu jey Monarsze: panuje tam spokoyność, wzbudzająca zawiść w nowych rzeczach-pospolitych. Cesarz Brezyliyski starał się o tę piękną prowincyą: lecz Dr *Francia* oparł się nayświetnieyszym obietnicom; jeden z jego agentow, opatrzony w instrukcye, dowodzące jego nie zachwianey wierności, jest teraz w Madrycie; gdzie go Dwór nayokazaley przyjął.

Pozwolono drukować: Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N 135.

Wilno dnia 10 Listopada v. s. 1826 Roku.

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

1 По волѣ Господина Генералъ-Фельдмаршала, Главнокомандующаго 1 Арміею Графа Сакена, Генералъ-Интендантъ Арміи объявляетъ, что на поставку провіанта будутъ происходить торги въ Казенныхъ Палатахъ тѣхъ Губерній, гдѣ войска расположены, именно:

1е. Въ *Кіевской* Казенной Палатѣ назначаются торги на годовую потребность съ 1 марта 1827 по 1 марта 1828 года, и на потребность для Бобруйска, Рѣчицы, Паричь и Лоева Минской Губерніи на потребность съ 1 Іюня 1827 по 1 Іюня 1828 года, а также для пунктовъ Могилевской Губерніи, по водяному сплаву лежащихъ, какъ то: Могилева, Шклова, Быхова, Рогачева, Жлобина, Новой-Бѣлицы, Гомля, Вѣтки, Халча, Чечерска и Черикова на потребность съ 1 іюля 1827, по 1 іюля 1828 года, а для сухопутныхъ съ 1 іюля 1827, по 1 января 1828 года.

2е. Въ *Могилевской* Казенной Палатѣ вторичные торги для пунктовъ той губерніи вышеписанныхъ по сплаву на время съ 1 іюля 1827, по 1е іюля 1828 года, а для сухопутныхъ съ 1 іюля 1827, по 1 января 1828 года.

3е. Въ *Минской* Казенной Палатѣ вторичные торги для Бобруйска, Рѣчицы, Паричь и Лоева на время съ 1 іюня 1827, по 1 іюня 1828 г.

Сроки торгамъ назначаются въ сихъ Палатахъ:

Въ *Кіевской* первый 1826 года декабря 15, 16, и 17, второй торгъ 1827 года января 10, 11, и 12, переторжки 14, 18 и 19 числъ.

Въ *Могилевской* торги января 10, 11, и 12, переторжки 17, 18, и 19 числъ тогожъ месяца.

Въ *Минской* торги января 10, 11, и 12, переторжки 17, 18, и 19 тогожъ мѣсяца.

На сіи сроки вызываются желающіе къ торгамъ съ законными залогами во уваженіе по мѣсячной поставки припасовъ въ пятую часть противъ подряда, и на обезпеченіе задатковъ особо, кромѣ общественныхъ отъ дворянства поставокъ, коя остаются на одномъ довѣріи. Вѣдомости о потребности въ каждой губерніи будутъ разосланы въ Казенныя Палаты въ свое время и публично въ оныхъ открыты, вмѣстѣ съ подробными кондиціями и прочими правилами, на основаніи коихъ должны происходить поставки. М. Шкловъ, октября 23 дня 1826 года.

Подлинное подписалъ:

Генералъ-Интендантъ 1й Арміи, Артиллеріи Генералъ-Маіоръ Пироговъ.

Ogłoszenie.

Z woli P. Jenerał Feldmarszałka, Główno-Dowodzącego 1szą Armią, Hrabiego Sakena, Jenerał Intendent Armii ogłasza, iż na dostawę prowiantu będą się odbywać targi w Izbach Skarbowych tych Guberniy, gdzie woyska rozłożone, mianowicie:

1. *W Kijowskiey* Izbie Skarbowey naznaczają się targi na roczną porzebę od 1 marca 1827 do 1 marca 1828 roku, a na potrzebę dla Bobruyska, Reczycy, Parycz i Łojewa mińskiey gubernii na potrzebę od 1 junii 1827 do 1 junii 1828 roku, a także dla punktow mohilewskiey gubernii, nad wodnym spławem leżących jakoto: Mohilewa, Szkłowa, Bychowa, Rohaczewa, Żłobina, Nowey, Bielicy, Homla, Wietki, Chałcza, Czeczerska i Czerykowa na potrzebę od 1 julii 1827 do 1 julii 1828 roku, a dla lądowych od 1 julii 1827 do 1 januarii 1828 roku.

2. *W Mohilewskiey* Izbie Skarbowey powtórne targi dla punktow tey gubernii wyżey wyszczególnionych podług spławu na czas od 1 julii 1827 do 1 julii 1828 roku, a dla lądowych od 1 julii 1827 do 1 januaryi 1828 r.

3. *W Mińskiey* Izbie Skarbowey powtórne targi dla Bobruyska, Reczycy, Parycz i Łojewa na czas od 1 junii 1827 do 1 junii 1828 roku.

Terminy do targow naznaczają się w tych Izbach:

W Kijowskiey pierwszy 1826 roku decembra 15, 16 i 17, drugi targ 1827 januaryi 10, 11 i 12, przetargi 14 18 i 19 dnia.

W Mohilewskiey targi januaryi 10, 11 i 12, przetargi 17, 18 i 19 tegoż miesiąca.

W Mińskiey targi januaryi 10, 11 i 12, przetargi 17, 18 i 19 tegoż miesiąca.

Na te terminy wzywają się życzący do targow z prawnemi ewikcyami, w proporcyi miesięczney dostawy zapasów do piątey części podradu, a na zabezpieczenie zadatkow osobno, oprócz ogólnych od stanu szlacheckiego dostaw, które zostają na samey ufności. Wiadomości o potrzebie do każdey gubernii będą rozesłane do Izb Skarbowych w swoim czasie, i publicznie w nich odkryte, razem ze szczegółowemi warunkami i dalszemi prawidłami, na osnowie których ma się odbywać dostawa. M. Szkłow, dnia 23 oktobra 1826 r.

Autentyk podpisał.

Jenerał Intendent 1szey Armii, Jenerał Major Artylleryi Pirohow.

---

1. Od Jurborskiey Tamożni ogłasza się, iż w niey są pieniądze, należne w nagrodę za skonfiskowaną różną monetę zatrzymaną przez Kancelarzystę Heymana wraz z objezdczykami w junii 1811 roku różnym osobom, mieysce przebywania których Tamożni nie jest wiadome a mianowicie: byłym objezdczykom: Przewłodzkiemu i Kubortowi po 495 rubli 5 kop., a Włodkowskiemu 495 rub. 4¾ kop. assygn.; a zatém mają się wyżey pomienione osoby, a w zdarzeniu śmierci, ich sukcessorowie, dla odebrania tych pieniędzy jawić do Tamożni Jurborskiey, sami albo przysłać umocowanych w ustanowionych prawami terminach, po upłynieniu których, jeśli nikt do odebrania niezjawi się, więc pieniądze te odesłane będą dla dołączenia do Skarbowych dochodow.

Za Sekretarza Kollegialny Regestrator W. Karpowicz.

---

1. Od Mińskiey Skarbowey Izby ogłasza się ninieyszém, iż położone w tuteyszey gubernii skarbowe majątki i czynszowe artykuły, wyrażone w przyłączoney przy ninieyszém Wiadomości, oddają się wszystkie w 12toletnią od d. 12 apryla następującego 1827 roku arendę, a część majątku Przylep, nazywająca się Rudnia, i w woytowstwie Malawkach czynszowe artykuły w 3letnią tenutę; starostwa zas brasławskiego folwark Marjanow do 13 nowembra 1836 roku; dla targow terminy naznaczone tegoż roku podczas mińskich kontraktow w marcu: 1szy 8, 2gi 9, 3ci i ostateczny 10, a na przetarg 11; zatém życzący należeć do targow i wziąć pomienione majątki i czynszowe artykuły w arendę, zechcą przybyć w terminach do tey Izby z dostatecznemi, w proporcyi dwurocznych dochodow, ewikcyami. Dnia 29 oktobra 1826 roku.

Sowietnik Włodzimierz Weredkowicz.
Sekretarz Hołyniewicz.
Stoła pomocnik Troncewicz.

Wiadomość, ułożona przez Mińską Skarbową Izbę w Oddziale Gospodarczym, o majątkach skarbowych i czynszowych artykułach, przeznaczonych na oddanie z publicznych targow od d. 12 apryla 1827 roku w arendę.

Nazwiska majątkow.	W nich folwarkow.	Podług ostatniey rewizyi. Domow.	Podług ostatniey rewizyi. Dusz Męzkich.	Podług ostatniey rewizyi. Dusz Żeńskich	Ziemi. Uprawney. Dziesięcin.	Ziemi. Sianożęci. Dziesięcin.	Rocznego podług inwentarzow płacącego się dochodu i naddanych, tak w czasie uprzednich, jako i w czasie ostatnich targow. Srebrem. rub.	Srebrem. kop.	Assygn. rub.	Assygn. kop.
W Powiatach.										
Mińskim.										
W części majątku Przylep nazywającey się Rudnia, karczmy	—	—	—	—	—	—	—	—	325	—
W Woytowstwie Mińskim, zowiącym się Malawki, w którym 40 domow szlachty — przedaż trunków	—	—	—	—	—	—	45	—	—	—
osobno zaś w témże woytowstwie. . . .	—	—	—	—	—	7	5	25	—	
Wileyskim.										
Starostwo Bytkowskie	—	—	—	—	105	7 z sążniami	68	—	—	—
Dziśnieńskim.										
Część Starostwa Sutorowickiego	—	2	5	6	włościańskiey uprawney i sianożęci 73; ekonomiczney 41	—; 10 z sążniami	62	40	—	—
Starostwa Brasławskiego folwark Marjanow.	1	10	21	31	włościańskiey uprawney i sianożęci —; ekonomiczney 75	448; 12 z sążniami	989	6¼	—	—
Starostwo Charobrowskie	—	—	—	—	98 z sążniami	63	103	80	—	—
Borysowskim.										
Starostwo Hibayłowskie	1	46	106	116	włościańskiey uprawney i sianożęci 716; ekonomiczney uprawney i sianożęci 131 z sążniami	—	601	42½	—	—
Bobruyskim.										
Starostwo Grajewszczyzna	—	—	—	—	19	1 z sążniami	12 naddano 2	96 naddano 4	—	—
Pińskim.										
Starostwo Saczkowickie.	—	6	13	15	włościańskiey uprawney i sianożęci —	287 z sążniami	69 naddano 76	— naddano —	—	—
Starostwo Suszyckie.	—	—	—	—	59	4 z sążniami	46 naddano 3	20 naddano 30	—	—
Starostwo Czerniachowskie	—	—	—	—	16 z sążniami	—	14 naddano 2	25 naddano 75	—	—
Starostwo Załuzkie	—	—	—	—	75 z sążniami	2	36	45	—	—
Starostwo Swałowickie	1	11	32	40	włościańskiey uprawney i sianożęci 347 z sążniami. Ekonomiczney w ogóle 257 z sążniami		146	40	—	—

Ogłoszenie. Wyrażone w tey Wiadomości skarbowe majątki i czynszowe artykuły oddają się w 12stoletnią arendę, a część majątku Przylep, nazywająca się Rudnia, i w Woytowstwie Malawskim czynszowe artykuły w 3letnią tenutę; folwark zaś Marjanow do 13 nowembra 1836 roku.

Sowietnik Władzimierz Weredkowicz. Sekretarz Hołyniewicz. Stoła pomocnik Troncewicz.

1 Od Litewsko-Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż podczas reparacyi pocztowego Sankt-petersburskiego gościńca, idącego ze Słonima do Nieświża, to jest pod koniec augusta teraźn. 1826 roku, przez Assesora Nowogródzkiego Niższego Ziemskiego Sądu razem z robiącymi ludźmi, o 4 wiorsty od miasteczka Połaki ku Nieświżowi, znaleziono w zaroślach obywatela Bohdanowicza, o sto krokow od pocztowego gościńca, z lewey strony, same kości jakiegoś człowieka, okryte tylko wrzosem, lecz od zwierząt porozrzucane, bo niektóre kości zebrane po innych pobliższych mieyscach; głowa tego człowieka zdaje się bydź rozbitą, zęby czyste i małe, włosy jak się można domyślać były na głowie światłobląd; również pogniłe półbuciki kształtney roboty, na małą nogę; dowodzą że człowiek ten niemógł mieć więcey nad lat 20. Odzienie na nim było: płaszcz bez wiszącego kołnierza, kształtem surduta a kurtka (zapewne szpencer) z sukna dość dobrego, koloru kawowego, spodnie z sukna grubego, koloru zielonawego, lecz to wszystkie odzienie bardzo zgniłe, sukno zaś odmieniło swóy kolor tak, że ledwie można było znaleść czyste jego kawałki, a samego ciała, całkiem odkryć niemożna było; ze wszystkiego jest powod do sądzenia, że (czyli ten człowiek zabity, albo innym jakim sposobem żyć tam przestał) już temu nie mało upłynęło czasu. Pomieniony Assesor uwiadomiwszy o tem okolicznych mieszkańcow, okazał im i znalezioną przy kościach odzież, lecz nikt nie mógł objaśnić, kto, i zkądby mógł być ten człowiek. Azatem Rząd Gubernialny, zgodnie z przedstawieniem tuteyszego Cywilnego Gubernatora ninieyszém ogłasza w tym celu: czy nie objawi kto, do kogoby ten człowiek należał, zkąd, kiedy i z kim, mianowicie szedł wyżey pomienionym gościńcem i do jakiego mieysca; aby potem z większą pewnością można było ponowić śledztwo, jeśliby przez niniejszy Nowogrodzki Niższy Ziemski Sąd prowadzone, niczego nie mogło wykryć.

Sekretarz Teodor Afanasowicz.

---

1 Wedle Ukazu Jego Imperatorskiey Mości Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Pozew edyktalny do Sądu Gł. Lit. Wileńskiego 2go Departamentu z powództwa Urodz. Michała Kleofasa z Kozielska Ogińskiego Taynego Sowietnika Senatora Państwa Kawalera Orderów, po WW. Michała Hrabiego Tyszkiewicza Półkownika W. Polskich — Władysława Oskierkę b. Sędziego Sądu Głów. Mińskiego stopień JW. Gubernatora Mińskiego Gieczewicza reprezentującego — Ignacego Tukałłę Sędziego Granicznego — Jana Kasperowicza — Józefę z Ogińskich Łopacinskę Staroscinę Mscisławską — Ludwika Szafkowskiego Sędziego Granicznego — Teofila Mackiewicza Komornika — Dominika Grużewskiego Porucz. — Pawła Rostkowskiego Pisarza Ziem. Ptu Sienskiego — Xiędza Morozowicza — Maryą de Neri Oginskę Senatorowę — Barbarę z Bohuszow Kamieńskę Podczaszynę Lidzką — Tomasza, Ignacego i Dominika Łopacińskich Starościcow Mścisław. — Krzysztofa i Teklę z Łopacińskich Mackiewiczow Prezydentow Granicznych Zawileyskich — Jozefa Łopacińskiego Rotmistrza — Apolinarego Morawskiego Szambelana — Rudolfa i Konstantego Hrabiów Tyszkiewiczów Półkowników i Kawalerów — Jozefa Juszyńskiego — Jana Karpowicza possesora arendownego Folwarku Ponizia — Karola Zaua — Maryannę Paprocką — Jana Sakowicza Adwokata — Franciszka Bawora Regenta — Leona Buderkiewicza — Czesława Moniuszkę Kapitana — Jana i Michała Sielickich — Stanisława Komara Marszałka — Józefa Miłosza Prezydenta Sądu Głów. Mohilewskiego — Woyciecha Pusłowskiego Marszałka i Kawalera — Barona Balla bankiera St. Petersburskiego — Sofronią Ginetównę z dokładem jey opieki — Andrzeja Kazigrodzkiego Rotmistrza — Wincentego Malinowskiego — Antoniego Hermana — Józefa Rombulda — Kupścia — Kętrzyńskę — Eckieltowę — Józefa Szwykowskiego Sowietnika — Michała Rodziewicza Sędziego — Franciszka Krupskiego — Gabryela Kurowskiego Sędziego Graniczn. — Berkmana Doktora — Wiktorego Iwaszkiewicza — Macieja Raczkowskiego — Xiędza Trynitarza Moraczewskiego — Borzymowskiego Sekretarza Dworzańskiego Mohilew. — Xiędza Malczewskiego — Józefa Lipińskiego Strażnikowicza — Przesmyckiego Regenta — Scibłę — Żukowskiego — Trojanowskiego Doktora — Zawileyskiego Pocztmaystra Mohilewskiego — Sukcessorów Jęczewskiego — Starozakonnego Michela Hołowczyńskiego — Puszkarewicza Kupca Mohilewskiego — Star. Iszera Mohilewskiego — Towarzystwo Wileńskie Dobroczynności — Kapitułę Zmudzką — XX. Karmelitów Chwaleynskich — X. Wincentego Mikuckiego Officyała jako Proboszcza Kaplicy Panny Maryi — X. Jędrzeja Kłągiewicza Proboszcza Kaplicy Bożego Ciała — Siostry Miłosierdzia mieszkające w domu Dzieciątka Jezus — Siostry tegoż zgromadzenia funduszu Gosiewskich — XX. Bernardynow Wileńskich — XX. Trynitarzów Antokolskich — XX. Karmelitów Grodzieńskich i Zawileyskich — XX. Franciszkanow Wileńskich — PP. Karmelitanki Wileńskie — XX. Kamendułow Pożayskich — XX. Bazylianow Boruńskich — XX. Bernardynow Bienickich — X. Altarystę Woystomskiego — X. Altarystę Hanutckiego — Prezbitera Hanutckiego — X. Plebana Smorgońskiego — Prezbitera Zaleskiego — XX. Trynitarzow Mołodeczańskich — PP. Benedyktynki Mińskie — PP. Bernardynki Mińskie — XX. Karmelitow Białynickich — XX. Dominikanow Witebskich jako krajowych; a po WW. Jana, Józefa Barona Szodoara — Klementynę z Kozietulskich Walickę matkę, Alexandra syna i Józefę córkę Walickich, Sukcessorow zeszłego Józefa Walickiego Starosty Meszczanowskiego — Jana Sędziego Pokoju Powiatu Rawskiego i Bazylego Braci Rzeszotarskich, Pudencyanę z Rzeszotarskich Leszczyńskę i Annę z Rzeszotarskich Kuczewskę siostry sukcessorów zeszłego Jana Rzeszotarskiego Sędziego Ziemskiego Rawskiego — Józefa Tymowskiego Referendarza Radcy stanu Królewstwa Polskiego Szambelana Jego Cesarsko-Królewskiey Mości Kawalera Orderu ś. Stanisława — Kunegundę z Wodzynskich Tymowskę Senatorowę Kasztelanowę Królewstwa Polskiego — Jana Nepomucena Wodzynskiego Radcę Województwa Mazowieckiego jako opiekuna nieletnich dzieci ś. p. Gabryela Wodzynskiego — Tomasza, Jozefa Michała Synow, Justynę i Konstancyą córki Wodzyńskie sukcessorow zeszłego Adama Wodzynskiego Łowczego Rawskiego — Michała Gaszynskiego Sędziego Ptu Cywilnego Województwa Podlaskiego, i Teressę z Gaszynskich Prażmowskę Sędzinę apellacyyną Królewstwa Polskiego w assystencyi męża Józefa Prażmowskiego, sukcessorów zeszłego Antoniego Gaszyńskiego Szambelana — Teodora Łączyńskiego Półkownika W. Polskich, Honoratę z Łączyńskich Hrabinią Leduchowskę i Antoninę z Łączyńskich Radwanowę w assystencyi męża Augustyna Radwana Pół-

)3(

kownika W. Pol. i Kawalera, sukcessorów zeszłego Macieja Łączyńskiego Starosty Gostyńskiego — Maryannę z Funkowskich Hrabinię Tomkiewiczowę — Henryka Poths — Felixa Ministra sprawiedliwości b. Xięstwa Warszawskiego Oyca, Tomasza Jenerała Woysk Polskich i Posła, Franciszka Kapitana Gwardyi francuzkiey i Piotra synow Hrabiow Łubieńskich — Izabellę z Lasockich Ogińskę, pierwszą żonę pozywającego Senatora Ogińskiego — Tadeusza i Xawerego Xiążąt Ogińskich synow pierwszego małżeństwa tegoż Senatora — Antoniego, Ignacego i Józefa Skalskich braci rodzonych, Izabellę z Skalskich Grzywackę siostrę, Michała Dąbrowskiego oyca, Pantaleona i Juliana synow z Anny Skalskiey rodzących się, sukcessorów zeszłego Tadeusza Skalskiego jako (mieniących się bydź) zagranicznych kredytorow, i przez wyniesione ze swojey strony pozwy zapowiadających rozmaite do tegoż Senatora Ogińskiego stosunki, wynosi się: iż gdy użyte przyczyny w Dekrecie Sądu Głów. Lit. Wileńskiego 2go Departamentu roku 1826 Junii 26 dnia ogłoszonym, (którym przez Senatora Ogińskiego żądana, a przez kredytorow nieprzeczona, ofiarowanych funduszow jego exdywizya w tamtoczasowym stron przyyściu nieuznaną została) Naywyższym Waszey Imperatorskiey Mości Ukazem (po zaszłey 13 apryla Komitetu Ministrow Opinii, a 6 julii Naymiłościwiey konfirmowaney) dnia 28 msca 7bra roku tegoż 1826 z Rządzącego Senatu Sądowi Głównemu nadesłanym, już są rozwiązane; gdy nietylko dawno oczekiwana satysfakcya żadnemu z prawdziwych kredytorów wstrzymywaną bydź daley niemoże, ale owszem, w nayprędszym czasie i naykrótszą koleją processu, przez tenże Sąd Główny domierzoną każdemu bydź musi — Na mocy więc wspomnionego Naywyższego Ukazu żałcy Senator, trzeci raz obżał. WW. do tegoż Sądu Głównego przez ninieyszy edyktalny i do Gazety Kuryera Litew. podający się Pozew przywołując, i we wszystkich swych stosunkach, tak ze względu massy funduszow, na satysfakcyą wierzycieli poświęconych, jako i zupełnego z niemi rozliczenia się, do poprzedzonych już dwóch pozwów referibiliter mając się, prosi Sądu: o przyjęcie i zatwierdzenie tych prośb, jakie w pierwszych wyrażone zostały pozwach, jakie do Naywyższych Ukazow i natury sprawy mogą i powinny bydź właściwie zaapplikowane, i jakie przy przypadnieniu teyże rozprawy przez głos udzielny Sądowi Głównemu będą przedstawione, z wolnością wyniesienia nowego lub poprawienia się na tem pozwie.

Roku 1826 miesiąca 9bra 6 dnia. Woźny niżey podpisany zeznaję, iż z tego pozwu autentycznego kopiją co do słowa wypisaną (i dla powszechney wiadomości do Gazety Kuryera Litewskiego podać się mającego), a wyniesionego ze strony JO. Michała z Kozielska Ogińskiego Taynego Sowietnika Senatora Państwa i Kawalera orderow, po kredytorow i pretensorow imionami i nazwiskami in reatu tegoż pozwu wyrażonych, przed Sąd Główny Litewsko Wileński 2go Departamentu dla doręczenia JW. Michałowi Hrabi Tyszkiewiczowi Półkownikowi Woysk Polskich w Mieście Wilnie w pałacu jego własnym na Niemieckiey ulicy sytuowanym położyłem.

Wincenty Koreywa Woźny Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego 2go Departamentu.

Roku 1826 miesiąca 9bra 6 dnia przed aktami Ziem. Ptu Wileńskiego stawając osobiście Woźny w górze wyrażony relacyą pozewną zeznał i w protokule Woźnieńskim własnoręcznie rozpisał się.

Jest w aktach świadczę Sądu Ziemskiego Powiatu Wileńskiego Regent Marcelli Talat.

Dozwolono drukować dnia 9 listopada 1826 roku Cenzor Radca Stanu Ignacy Reszka.

---

3 Handel Cukierny po zeszłym Tomaszu Kuntzu ze wszelkim porządkiem i rekwizytami, oraz naczyniami, jest do sprzedania, przeto ktoby sobie życzył, czy to nabyć ony na wieczność, czy też w arędzie ony utrzymywać, niech raczy zgłosić się do aktorki domu pod N. 15 naprzeciw Obwachtu w Miescie Wilnie położonego.

---

3 Ktoby sobie życzył za małą cenę nabydź teraz w jesieni lub na wiosnę, młodych drzewek sadowych już owoce rodzących, jako to: jabłonek, gruszek, sliwek, wiśń, trześń etc. różnego gatunku, wielkości i ilości; ten niech się raczy zgłosić do W. Jmci Pana Ostrowskiego mieszkającego w domie własnym na Zieloney ulicy pod N. 77, naprzeciw Kurlandzkiey Drukarni w Mitawie.

---

3 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc.

Pozew Edyktalny przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w mieście Wilnie sądzący się z instancyi Ur. Jana Dragatta Starosty Streypuniskiego, UUr. Józefowi Wrzosce, Franciszkowi Łukomskiemu, oraz dalszym wszelkim pretensorom do massy funduszów żałt. pod konkurs oddanych, a zaś UUr. X. Xaweremu Lackiemu Prob. Turgiel. Admin. o summę zł. 7,000 za obligiem, Piotrowi Kobylińskiemu Szamb. i sukcessorom jego o summę czer. zł. 1,246 za obligiem, Janowi Zagurskiemu Adw. o czer. zł. 50 za obligiem, Józefowi Jurkiewiczowi Rot. o czer. zł. 90 za obligiem; Stanisławowi i Piotrowi Buynickim Podstol. Poll. o summę zł. 444,820, Pleskaczewskiey i Ryłłowey, cum titulo et honore lub sukcessorce o summę 1,050 czer. za dekretem; jako debitorom do massy konkursowey wynosi się w prośbach: znikczemnienia pretensyy p. obżał. niesprawiedliwie zastosowanych, sądzenia do massy summ wykazanych z wypadającemi procentami, doliczenia expensów prawnych, i decydowania o co proszoném będzie.

Roku 1826 mca 8bra 29 dnia Woźny świadczę, iż kopiją tego Edyktalnego pozwu z instancyi Ur. Jana Dragatta Starosty Streypuniskiego UUr. Józefowi Wrzosce, Franciszkowi Łukomskiemu i dalszym pretensorom, oraz X. Xaweremu Lackiemu Prob. Turgiel. Admin., Piotrowi Kobylińskiemu Szam. i sukcess., Janowi Zagurskiemu Adwokatowi, Józefowi Jurkiewiczowi Rotm., Stanisławowi i Piotrowi Buynickim Podstolim Poll., Pleskaczewskiey i Ryłłowey przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski funduszów Jana Dragatta Star. w mieście Wilnie sądzący się, do gazety Kuryera Lit i do drzwi Sądowych przybiłem, i podałem. Józef Staszkiewicz Woźny Ptu Wileńskiego.

Roku 1826 mca oktobra 30 dnia, przed Aktami Grodzkiemi Ptu Wileńskiego stawając obecnie Woźny wyżey wyrażony relacyą pozewną zeznał.

Przyjąłem Regent Onufry Horodeński.

Dozwala się drukować. Wilno 3 listopada 1826 roku, Cenzor Symon Zukowski.

Wilno dnia 10 Listopada v. s. Roku, 1826.

Z przyczyny dostrzeżonego nieporządku w rachunkach Izby Skarbowey Grodzieńskiey, i z uwagi na znaczny niedostatek skarbowey summy, dla jey zabezpieczenia, na majątkach okazujących się w tém winnymi członków tey Izby, na skutek Rozkazu Jego Cesarskiey Wysokości Cesarzewicza i Wielkiego Xięcia Konstantego Pawłowicza, oraz zaleceń P. Ministra Skarbu, uczyniona po całém Państwie publikata, o zrobienie niezwłócznie naywiernieyszego wyszukania, a zatém o odkrycie majątkow, i własności ruchomey i nieruchomey, a także pieniężnych kapitałow i dokumentow na nie, służących członkom Izby Skarbowey Grodzieńskiey, a mianowicie: Wice-Gubernatorowi Konstantemu Maksimowiczowi; Sowietnikom: Antoniemu Symonolewiczowi i Wincentemu Styczyńskiemu; także gubernialnym: Kontrolerowi Antoniemu Faleńskiemu, i Podskarbiemu Janowi Zachowi; również Assesorowi Antoniemu Krupowiczowi; a zatém dla skutecznego uzyskania czegokolwiek z wyżey wyrażonego, od Litewsko-Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, azali nie wie kto o majątkach, własności, kapitałach, dokumentach i debitorach pomienionych osob, i jeżeli będzie wiadomo, dla zabezpieczenia więc skarbowego interessu, obowiązuje się każdego donieść o tém Rządowi; w przeciwném zaś zdarzeniu, jeśliby który wiadomy dłużnik pomienionych członków, albo mający jakiekolwiek tranzakta, umowy i t. d. tyczące się ich należności, nie doniesie, po odkryciu tego przez środki stosowne, każdy ściągnie na siebie niechybną odpowiedzialność, za utajenie czegokolwiek do uzyskania na zadosyćuczynienie skarbowi należnego. Dnia 2 nowembra 1826 roku.

Sekretarz Piotr Ludochowski.

2. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc. Urodzonym Karolowi Grotkowskiemu Majorowi woysk Pol. utrzymującemu fundusz ewikcyi uległy, Pawłowi Stryjeńskiemu Majorowi woysk Pol., Marcellemu Pruszakowi, Konstancyi Kostyckiey Kapitanowey woysk Pol., Kazimierzowi Strzałkowi Szambel. b. dworu Pol., sukcessorom zeszłego Tadeusza Chomińskiego Chorążego Zawileyskiego, oraz sukcessorom Karola Rykmana lub stopnia ich nabywcom, tudzież wszystkim dalszym kredytorom i pretensorom do funduszu zeszłego Zygmunta Grotkowskiego b. Marszałka Ptu Wiłkom. stosunki uścielającym, pozew przed Sąd Ziemski Ptu Wiłkom. na kadencyą oktobrową lub po niey następującą z powództwa Ur. Karoliny z Engelhardow Grotkowskiey Majorowey woysk Pol., która w referencyi do remissy i dalszych dowodow w sprawie złożyć się mających pozywa o to: dekretem remissyynym Sądu Ziem. Wiłkom. w roku 1810 junii 30 dnia nastałym na fundusz wszelki ziemny i summowy po zeszłym Zygmuncie Grotkowskim pozostały, w celu usatysfakcyonowania wszystkich kredytorów i pretensorow, Sąd Taxatorsko Exdywizorski przeznaczony został; który w roku tymże do majątku Bobordziow w komplecie zjechawszy, przez dekret układowy augusta 5 dnia ogłoszony, cały fundusz i tenże majątek po zeszłym Zygmuncie Grotkowskim pozostały w administracyą zajął, tudzież właściwe postanowienia pierwszemu zjazdowi przepisał, między tém za dług skarbowi należny na majątek Bobordzie Ukazem Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego 2go Departamentu w roku 1811 9bra 11 wyszłym, zaprzeczenie nałożono, z powodu czego dzieło Sądu Exdywizorskiego wstrzymane zostało, a gdy żałująca Grotkowska, nabywszy stopnia wielu kredytorów, w ich dobie znaczną pretensorką do funduszu zeszłego Zygmunta Grotkowskiego dopiero zostając, usatysfakcyonowaną dotąd nie jest, z tego względu i racyą przemiany urzędników, o wyznaczenie nowych przychodząc następne wnosi żądania: Na wypełnienie remissy w roku 1810 junii 30 dnia nastałey urzędników zapisać, i onym wskład teyże remissy w majątku Bobordziach niezwłocznie czynność Sądu Exdywizorskiego kontynuować, żałcey satysfakcyą dopełnić, expensa sądzić nakazać, oraz właściwe prawidła przepisać.

Roku 1826 miesiąca 8bra 15 dnia. Woźny świadczę iż kopiją ninieyszego pozwu z autentykiem zgodną w sprawie W. Karoliny Grotkowskiey Majorowey woysk Pol., WW. Karolowi Grotkowskiemu Majorowi woysk Pol. w majętnotności Bobordziach Karolinem zwanych, Pawłowi Stryjeńskiemu Majorowi woysk Pol., Marcellemu Pruszakowi, Konstancyi Kopyckiey Kapitanowey woysk Pol., Kazimierzowi Strzałkowi Szamb. b. dworu Pol., jednym jako osiadłym oczewisto w ręce, drugim jako nie mającym osiadłości ziemskiey do drzwi Sądowych przybiwszy, podałem i o rozprawie przed Sądem Ziemskim Ptu Wiłkomierskiego w kadencyi oktobrowey zawiadomiłem.

Felicyan Andruszkiewicz Woźny Ptu Wiłkom.

Roku 1826 mca paździeruika 15 dnia przed Aktami Grodz. Ptu Wiłkom. stawając obecnie Woźny w górze wyrażony relacyą podanego pozwu urzędowie zeznał.

Przyjąłem Grodzki Wiłkomierski Rejent Rafał Fabrycyusz.

Dozwolono drukować dnia 5 listopada 1826 roku, Cenzor Radca Stanu Ignacy Reszka.

---

2 Wedle Ukazu Jego Imperatorskiey Mości Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

UUr. Rafałowi Węcławowiczowi Podkomorzemu dobra Norwidpol trzymającemu, Bazylemu Iwanowiczowi, Krasno Miłaszewiczowi Aktualnemu Taynemu Sowietnikowi i Kawalerowi lub jego sukcessorom, JO. Xięciu Jmci Franciszkowi Sapieha, albo od Jego przelew mającym Wojewodziney Chmarzyney, lub jey sukcessorom, Marszałkowi Chmarze, Marszałkowi Bułhakowi, Marszałkowi Antoniemu Wańkowiczowi czyli jego sukcessorom, Marszałkowi Swieżyńskiemu, Szambelanowey z Swieżyńskich Butrymowiczowey lub jey sukcessorom, Rochowi Sygietyńskiemu Tytularnemu Sowietnikowi i Kawalerowi za przelewem Władysława Zawadzkiego, Rotmistrzowi Kazimierzowi Juchnowskiemu, Porucznikowi Janowi Mackiewiczowi za dług z obligu JW. Jenerała Grabowskiego, czyli jego sukcessorom albo nabywcom, Helenie z Kuncewiczow Aramowiczowey, Prezydentowi Kasprowi Skirmuntowi, sukcessorom Adama Skirmunta Podkomorzego, Pawłowi Janusczewiczowi, Józefowi Milkiewiczowi, Bonifacemu Krassowskiemu, Joachimowi Mokrzeckiemu, Łapinkiewiczowi, Barbarze z Kamińskich Szumskiey, Komornikowi Bobrowiczowi, Szatałowemu Horodniczemu lub jego sukcessorom, Bogdaszewskiemu Deputatowi, Mikołajowi Haydukiewiczowi, Podleckiemu, Sierkowemu, Wołkowi Kapitanowi, Galimskiemu, Sliwińskiemu, i Pleskiemu Nadwornemu Sowietnikowi, jakoteż starozakonnym Łozerowi, Leybkowi, i Ickowi Hesselowiczowi, oraz dalszym wszystkim kredytorom i pretensorom lub ich sukcessorom gdziekolwiek zamieszkałym od żał. Norwida mającym wydane różne obligi, zapisy i rewersa do daty 1815 roku marca 6 dnia, to jest do czasu wybycia onego z kraju Rossyyskiego i zaintabulowania czyli wniesienia do Akt Ziemskich Mińskich imieniem jego na taxę i exdywizyą oświadozenia. Pozew przed Sąd Główny Departamentu 2 Gubernii Minskiey z Instancyi Jana Norwida b. Sędziego Prezydującego Po-

wiatu Borysowskiego, a teraz Urzędnika służby ogólney w Komissyi Rządowey przychodow Skarbu i Komissarza do szczególnych poleceń JO. Xięcia Ministra Skarbu Królestwa Polskiego Dziedzica Dobr Norwidpol i Szmaki w Minskiey i Mohylewskiey Gubernii położonych, w rzeczy o to: Iż gdy przez wyrok Rządzącego Senatu na dniu 24 januaryi 1824 roku zapadły, Dekret Sądu Głównego z daty 20 apryla 1822 roku w sprawie żałującego delatora z wyżey cytowanemi wierzycielami zatwierdzający, zastrzeżonem zostało dla tegoż Norwida prawo wznowienia zapotrzebowania Exdywizyi nie tylko nad dziedzicznemi jego dobrami Norwidpola w Minskiey Gubernii położonemi, lecz i nad majątkiem drogą sukcessyi przypaśdź mogącym, żałujący przeto Delator po ustałym już życiu matki swey Brygidy z Swieżyńskich Norwidowey, stawszy się dziedzicem i samojednym sukcessorem folwarku Szmakow w Mohilewskiey Gubernii w Bychowskim ptcie sytuowanego, stosownie do wyż cytowanego JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Rządzącego Senatu Petersburskiego wyroku i Ukazu oraz do Dekretu Mińskiego Głów. Sądu i zapisanego w Aktach Ziem. Mińskich pod dniem 6 marca 1815 roku i 27 maja 1824 zanieslonego na Sądzie Głów. Miń. Oświadczenia, oraz odzownie do dalszych dowodow w toczącym się processie składanych i złożyć się mających, oddawszy dobra Norwidpol z wsiami Torhuny, Trussy i Zaborze, przeniesione w Mińskiey Gubernii w Ptcie Borysowskim, oraz folwark Szmaki w Mohilewskiey Gubernii w Bychowskim powiecie położone, celem kontynuacyi toczącego się processu exdywizyynego, pozywa obżałł. w tym pozwie wyjaśnionych JOO. JWW. i WW. kredytorów i pretensorów oraz ich sukcessorów, i jakiegokolwiek bądź tytułu nabywców przed Sąd Głów. Miński Departamentu 2go spraw cywilnych w prośbach: przeznaczenia taxy i exdywizyi, wyznaczenia na te akta Urzędników, przepisania onym reguły Sądowi exdywizorskiemu zwyczayney, polecenia sciągnienia kalkulacyi i weryfikacyi z posiadanych funduszów i domierzenia satysfakcyi dla wierzycieli sposobem wieczystey taxy i exdywizyi, jakoteż rostrzygnienia tego wszystkiego podług prawa, co przy wniesieniu sprawy żądanem będzie.

Roku 1826 mca 8bra 20 dnia, Woźny niżey wyrażony świadczę, iż dwie kopije takowego pozwu w sprawie WJPana Jana Norwida b. Prezyden. Sądu powiatowego Borysowskiego, jedną WJPanu Mikołajowi Haydukiewiczowi Sędziemu Granicz. Ptu Mińskiego, drugą WJPanu Janowi Łapinkiewiczowi nadwornemu Sowietnikowi, oczewiście w ręce w mieście Mińsku we własnych ich domach przed Sąd Głów. Departamentu 2go Gubernii Mińskiey podałem. Dat ut supra. Bartłomiey Birulla Woźny Sądu Gł. 2go Depar. Guber. Mińskiey.

Roku 1826 8bra 20 dnia, Na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskim Ptu Mińs. stanąwszy osobiście JPan Woźny wyżey wyrażony takową relacyą podanego pozwu zeznał, i to swe zeznanie w protokule aktykacyow i zeznań własną ręką podpisał, przyjąłem i że jest w Xięgach świadczę. Leonard Bartoszewicz Z. Ptu Miń. Regent.

Wypis z xiąg Ziemskich potocznych Powiatu Mińskiego.

Roku 1826 miesiąca oktobra 20 dnia. Na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziem. Ptu Mińsk. stanąwszy osobiście JP. Woźny niżey wyrażony relacyą podanego pozwu zeznał i to swe zeznanie w protokule aktykacyow i zeznań własną ręką podpisał, którey wyrazy takowe: Roku 1826 miesiąca oktobra 20 dnia. Woźny niżey wyrażony świadczę, iż dwie kopije takowego pozwu w sprawie W. JP. Jana Norwida b. Prezyd. Sądu Ptu Borysowskiego jedną W. JP. Mikołajowi Haydukiewiczowi Sędziemu Gran. Ptu Mińsk., drugą W. JP. Janowi Łapińkiewiczowi nadwornemu Sowietnikowi oczewiście w ręce w mieście Mińsku we własnych ich domach przed Sąd Główny Departamentu 2go Gubernii Mińskiey podałem; Dat ut supra, u tey relacyi podpis woźnego takowy: Bartłomiey Birulla Woźny Sądu Głównego 2go Departamentu Gubernii Mińskiey, jakowa relacya po zeznaniu JP. Woźnego jest do xiąg Ziemskich potocznych Ptu Mińskie wpisana, a z nich i ten wypis tegoż czasu pod pieczęcią urzędową Ziem. Ptu Minsk. stronie potrzebującey jest wydan.

Zgodno z xięgami Leonard Bartoszewicz Ziem. Ptu Mińsk. Regent.

Roku 1826 mca 8bra 23 dnia. Woźny niżey wyrażony świadczę iż kopią takowego pozwu w sprawie W. JP. Jana Norwida b. Prezydenta Sądu powiatowego Ptu Borysowskiego JW. Rafałowi Węcławowiczowi Podkomorzemu oczewisto w majętności Norwidpolu w Pcie Borysowskim leżącey, przed Sąd Główny Departamentu 2go Gubernii Mińskiey podałem, a dla uwiadomienia dalszych pozwanych przed tenże Sąd Głowny zaadcytowanych niniejszym pozwem przez Gazetę Kuryera Litew. zawiadamiam. Dat ut supra.

Bartłomiey Birulla Woźny Sądu Głównego 2go Departamentu Gubernii Mińskiey.

Roku 1826 miesiąca oktobra 25 dnia. Przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskiemi Ptu Borysow. stawając osobiście JP. Woźny wyż wyrażony takowy kwit relacyyny podanego pozwu ustnie zeznał. Przyjąłem Bogusław Giedroyć Regent Ziem. Ptu Borysow.

Wypis z xiąg Ziemskich Potocznych Powiatu Borysowskiego.

Roku 1826 miesiąca oktobra 25 dnia. Przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskiemi Ptu Borysow. stawając osobiście JP. Woźny niżey wyrażony kwit relacyyny podanego pozwu ustnie zeznał, którego brzmienie takowe. Roku 1826 miesiąca oktobra 23 dnia. Woźny niżey wyrażony świadczę iż kopią takowego pozwu, w sprawie W. JP. Jana Norwida b. Prezydenta Sądu powiatowego Ptu Borysowskiego JW. Rafałowi Węcławowiczowi Podkomorzemu oczewisto w majętności Norwidpolu w Pcie Borysowskim leżącey przed Sąd Główny Departamentu 2go Gubernii Mińskiey podałem, a dla uwiadomienia dalszych pozwanych przed tenże Sąd Główny zaadcytowanych niniejszym pozwem przez Gazetę Kuryera Litewskiego zawiadamia. Dat ut supra. U tey relacyi podpis Woźnego takowy Bartłomiey Birula Woźny Sądow Głównych 2go Departamentu Gubernii Mińskiey która ta relacya po zeznaniu jest w Xięgi Ziem. potoczne Ptu Borysowskiego przyjęta i wpisana, a z nich i ten wypis teyże datty pod pieczęcią Urzędową tegoż powiatu stronie jest wydan.

Zgodno z xięgami. Bogusław Giedroyć Regent Z. Powiatu Borysowskiego.

Dozwolono drukować dnia 5 listopada 1826 roku. Cenzor Symon Żukowski.

Wilno dnia 10 Listopada v. s. 1826 Roku.

2. Wedle Ukazu Jego Imperatorskiey Mości Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Urodzonym Maryannie Boharewiczowey Sędziney pod assystencyą opieki, Janowi, Leonardowi, i Sylwestrowi braci Cydzikom; Szukscie Sędziemu, Zebrowskiey z dokładem opieki, Brygidzie z Chmielewskich Swiętorzeckiey Marszał. Ptu Mins. w assystencyi męża, Karolowi Stacewiczowi Doktorowi, Sylwestrowi Janiszewskiemu Podkom. Wileyskiemu, Wincentemu Borsukowi adwokatowi, Pannie Anastazyi Kapuścińskiey z dokładem opieki, Barbarze Kamińskiey Podczaszyney Lidzkiey, sukcessorom Hilarego Szemesza b. Sędziego Ihumen., Siwickiemu, Ignacemu Tukałowi Sędziemu Gran. Lidzkiemu, sukcessorom Anny Kałusowskiey Szambel., Wacławowi Klukowskiemu Regentowi Sądu Głgo Wilen. 2go Depart., Janowi Mokrzeckiemu Adwokatowi Sądu Głgo Wilen., Janowi Bielewiczowi Pisarzowi Rossien., Ildefonsowi Demontowiczowi Regentowi Sądu Głgo Wilen., Dominikowi Zywicy Adwokatowi subselliow Min., Józefowi Wołodźkowi Sędziemu w stopniu Nowosielskego, Antoniemu Marcinowskiemu Regentowi Gran. Wiley., Jerzemu Haciskiemu Porucz., Teressie Galimskiey wespół z potomstwem płci obojey, Mikołajowi Haydukowiczowi Sędziemu Gran. Min., Xiędzu Bonawenturze Łobacewiczowi Plebanowi Ilskiemu, Xdzu Michałowi Plenie Prokuratorowi Seminaryum Min. i prowizorom w rzeczy tegoż Seminaryum, Teofili Kościuszkównie przełożoney i całemu zgromadzeniu Benedyktynek Nieświżskich, Starozakon. Jankielowi Abramowiczowi Polakowi Kupcowi Min., Michałowi Frankowi Stolarzowi kredytorom, niemniey Olimpii Hrabiance Przezdzieckiey z dokładem prawney opieki, Mikołajowi Paszkowskiemu Adwokatowi Sądów Głł. Min., Jerzemu Kobylińskiemu Tytular. Sowietnikowi, nieletniemu Ludwikowi Wołodkowiczowi Marszałkowiczowi pod assystencyą oyca, Janowi Dematta i jego żenie Oleszkiewiczom Kollegskim Registratorom, Antoniemu Paszkowskiemu Sędziemu Gran. Min., Michałowi Sawickiemu, Maciejowi Strokowskiemu, Karolowi Jackowskiemu Donataryuszom zeszłego Wincentego Wołodkowicza Podkom. Wiley., Piotrowi Sutowiczowi Sędziemu Gran. Wiley., Czaplińskiemu, Katarzynie Oleszkiewiczowey, Mikuliczowi Sekretarzowi, Matusewiczowi, Piotrowi Aramowiczowi, Tomaszowi Swiderskiemu, Michałowi i Gasprowi Golejewskim, Puderni lub w stopniu jego zostającym, Maciejowskiemu, sukcessorom Jarcewicza, Kapitanowey Tyryon zawiniającym do massy summy bankowe jakoteż Monarsze podatki i rekrutczyznę z ich sched należne a przez dziedzica wypłacone, pozew edyktalny do oczewistey rozprawy przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski skutkiem remissy Sądu Głgo Mins. 2go Depart., rezolucyow Sądu Exdywiz. w dobrach Illii od dnia 27 nowembra roku idącego sądzić się mający, z instancyi Urodz. Stanisława Radziszewskiego b. Marszałka Ptu Wileys. sukcessora po zeszłym Wincentym Wołodkowiczu, przy odwołaniu się do testamentowey dyspozycyi tegoż Wołodkowicza w roku 1823 nowembra 21 dnia sporządzoney, do Cessyi od Ur. Karola Hrabi Brzostowskiego wydaney, do oświadczeń, wynaszanych pozwow, do uzyskanych wyroków, w Sądzie Głł. Min. 2go Depart, jakoteż w pierwszozjazdowym Exdyw., oraz dalszych dowodow w oczewistey rozprawie złożyć się mających, a w szczególności wynosi się oto: iż zeszły ś. p. Wincenty Wołodkowicz Podkom. Wileyski posiadając dobra ziemne Ościukowicze, Illę, i Pohrebiszcze, dekretem Exdywizyi Łazdunskiey, przez Sąd Głny Litewsko Wilen, na dziedzictwo wydzielone, a częścią po swey matce drogą sukcessyi dostałe, w ciągu życia swojego, nie tylko znacznym kredytem one obarczył, lecz następnie przed zeyściem swoim z tego świata roku 1823 nowembra 21 dnia stanowiąc testamentową dyspozycyą, i przez oną żałgo oraz Ur. Karola Hrabię Brzostowskiego mianując sukcessorami ogólnego swojego funduszu, do ogromney massy długow na nim hippotekowanych, nowych jeszcze ciężarów dodał i dwakroć sto tysięcy złł. spełna na donacye dla wielu osób przeznaczył, a do uczynienia tak kredytorom jako też i donataryuszom należytey, stosownie do praw i możności satysfakcyi, sukcessorow swych zobowiązał, Uzupełniając przeto wolę antecessora żałcy po nabyciu części od Ur. Hrabi Brzostowskiego. stawszy się jedynym właścicielem dóbr po zeszłym Wołodkowiczu pozostałych, i przez sporządzoną intromissyą objąwszy do swojey dziedziczney possesyi, miał zamiar uspokoić każdego w należności z intrat z dóbr tychże majętności przychodzących, lecz gdy dostarczenie gotowych pieniędzy na spłatę wszystkich wierzycieli i donataryuszow, w dzisieyszych karystyynych czasach, codziennie stawało się niepodobnym, żałcy przeto nie znaydując innego sposobu załatwienia obowiązków z testamentu zeszłego Wołodkowicza na siebie spłynionych, prócz oddania dobr odłużonych, na taxę i exdywizyą, przez zapisane oświadczenie majętność Illę z miasteczkiem, folwark Pohrebiszcze, dobro Osciukowicze, ze schedą od Pokempinowicza nabytą, w Wileyskim ptcie położone, tudzież schedę zeszłego Wołodkowicza Marszał. Gubern. Min. wydzieloną, w Min. ptcie znaydującą się, słowem wszelką po zeszłym Wołodkowiczu pozostałość na taxę, i exdywizyą poświęcił, z zachowaniem dla siebie prawa sukcedowania, tey restancyi jaka po uspokojeniu wszystkich długow okazać się może; w tym przedmiocie za adcytowawszy wszystkich obżałnych przed Sąd Głny Min. 2go Depart., kiedy znaydował że przynieść się mogące zaprzeczenie przeciwko uznaniu taxy i exdywizyi staćby się mogło przewłoką ukończenia żądanego dzieła, znosząc więc one, dla uczynienia dogodności wierzycielom w pozyskaniu rychleyszey satysfakcyi, wypadło zawrzeć układ i część majątku Osciukowicz obżałmu Tukale pierwoprawem zastawnym zawiedzionego, na wieczność odprzedać, aby tym sposobem znosząc wszelkie niedogodnoście, jednych wierzycieli uspokoić gotówką, drugim przez ustąpienie z zastawney possesyi Osciukowicz, otworzyć większość funduszu dla dogodnieyszego pomieszczenia się w lokacie, co też sami wierzyciele i donataryusze znając bydź lepszym w przyyściu po remissę przez swoje zgodzenie się zaakceptowaliście, a Sąd Głny Min. 2go Depart., takowe to jednanie stron wyrokiem swoim 1826 marca 18 ferowanym, determinując Sąd Exdywizorski, zaapprobował; przewodnictwem pomie-

nioney remissy zebrany Sąd Exdywizorski w dobrach Illii ułatwiwszy przedwstępne czynnoście swego Sądu, co do administracyi, pomiary i inwentacyi dobr konkursowi uległych, komportacyą zadeterminował, w powtórnym zaś terminie, wizyą gruntow odbył, i o tem przez Gazetę Kuryera Litewskiego interessowane strony zawiadamiając, dzień 27 nowembra roku idącego 1826 na ostateczny rozbior dzieła exdywizyynego przeznaczył, chcąc przeto żałcy dokładnie ze wszystkiemi obżałmi obliczyć się, widzi siebie bydź obowiązanym do saadcytowania wszystkich wierzyciel, donataryuszow i pretensorow, oraz wezwania do stanności dla odebrania wydziału na należność każdemu przychodzącą, zarazem też aby zwiększyć fundusze exdywizyi podlegające, obżałnych debitorow jako zawiniających do massy za opłacone za nich summy bankowe, podatki i rekrutczyzny, powołuje przed Sąd Exdywizorski w prozbach: nadewszystko dowodów wszelkich za strony żałgo składających się approbaty, poczem od zrealizować się mających dla wierzycieli należności uczynionych nadpłat, tak przez zeszłego Wołodkowicza jako też i żałgo w kapitale i procentach potrącenia; po jakowym wzajemnym obliczeniu się pozostających summ obżałnych wierzycieli i donataryuszów na wydziałach ziemnych w taxie wieczystey na piątym procencie podług warunkow remissy zalokowania, z wydzielonych sched każdemu kredytorowi wszystkich opłat i powinności zaskutecznić nakazania, wykazać się mających summ na obżałnych debitorach sądzenia, i pro bono massy kredalney policzenia; dla niestawających w Sądzie Exdywizorskim wierzycieli, donataryuszow, i pretensorow, skutkiem remissy nastałych rezolucyow, i zaszłych awizacyow utraty rzeczy zakreślenia, i poszukiwać oney wzbronienia. Nakoniec restancyi funduszu po uspokojeniu, ciężarow pokazać się mającego skutkiem testamentu zeszłego Wołodkowicza i Cessyi Karola Brzostowskiego, przy własciciclstwie żałgo w jednym obrębie zostawienia, niemniey summ funduszowych, gdy z potrzeby wypadnie na inną hipotekę dogodnieyszą przeniesienia, w ostatku folwarku Skobierca stosownie do nastałych uprzednich dekretów beszachownicznie od dalszych dóbr na Exdywizyą poswięconych oddzielenia, niemniey decydowania o co w sprawie proszonym będzie.

Roku 1826 miesiąca oktobra 26 dnia. Woźny świadczę iż tego pozwu kopie z niniejszym autentykiem zgodne, z instancyi JW. Stanisława Radziszewskiego b. Marszałka Pttu Wileyskiego, po JWW. i WW. Wierzycieli, donataryuszow, i debitorow zeszłego Podkomorzego Wołodkowicza wyniesionego jako to: Sylwestrowi Janiszewskiemu Podkomor Wiley., Mikołajowi Paszkowskiemu Adwokatowi Sądów Głgo Min, Antoniemu Paszkowskiemu Sędziemu Gran. Min., Michałowi Sawickiemu, Wincentemu Borsukowi Adwokatowi, Dominikowi Zywicy, Janowi Dematta i żenie Oleszkiewiczom, Maciejowi Strokowskiemu, oczewisto w ręce popodawałem; dalszym zaś, Maryannie Boharewiczowey Sędziney, Janowi, Leonardowi i Sylwestrowi braci Cydzikom Szukscie Sędziemu, Zebrowskiey, Brygidzie z Chmielewskich Swiętorzeckiey Marsz. Minskiey, Karolowi Stacewiczowi Doktorowi, Pannie Anastazyi Kapuscińskiey, Barbarze Kamińskiey Podczaszyney Lidzkiey, sukcessorom Hilarego Szemesza, Siwickiemu, Ignacemu Tukale Sędziemu Gran. Lidzkiemu, sukcessorom Anny Kolusowskiey, Wacławowi Klukowskiemu Regen. Sądow Głł. Wilen., Janowi Mokrzeckiemu Adwokatowi Sądow Głł. Wilen., Janowi Bielewiczowi Pisarzowi Rosien., Ildefonsowi Demontowiczowi Regent. Sądow Głł. Wilen., Józefowi Wołodźkowi Sędziemu, Antoniemu Maroinowskiemu Regent. Gran. Wiley., Jerzemu Haciskiemu Porucza., Teressie Galimskiey wespoł z potomstwem płci obojey, Mikołajowi Haydukowiczowi Sędziemu Gran. Min., Xdzu Bonawenturze Łobacewiczowi Plebanowi Ilskiemu, Xdzu Michałowi Plenie Prokuratorowi Seminaryum, Teofili Kościuszkównie przełożoney i całemu zgromadzeniu Benedyktynek Nieswiżskich, Starozakon. Jankielowi Abramowiczowi Polakowi, Michałowi Frankowi Stolarzowi, Olimpii Hrabiance Przezdzieckiey z dokładem prawney opieki, Jerzemu Kobylińskiemu Tytular. Sowietnikowi i Kawal., Ludwikowi Wołodkowiczowi Marszałkowiczowi, Karolowi Jackowskiemu, Piotrowi Sulowiczowi Sędziemu Gran. Wiley., Czaplińskiemu, Katarzynie Oleszkiewiczowey, Mikuliczowi Sekretarzowi, Matusewiczowi, Piotrowi Aramowiczowi, Tomaszowi Swiderskiemu, Michałowi i Gasprowi Golejewskim, Poderni lub w stopniu jego zostającym, Maciejewskiemu, sukcessorom zeszłego Jurcewicza, Kapitanowey Tyryon, do drzwi Sądowych w miescie powiatowym Wileyce przed Sąd Taxatorsko Exdyw. w dobrach Illii od dnia 27 nowembra roku idącego sądzić się mający przybiłem, i do stanności przed Sądem Exdywizor. przez trzykrotną awizacyą Kuryera Litewskiego wezwałem. Datt. ut supra.

Jan Dunin Siemaszko Woźny Ziemski Ptu Wileygo i Exdywizor.

Roku 1826 oktobra 28 dnia. Przed aktami Jego Imperatorskiey Mości Ziemskiemi Ptu Wileyskiego stawając osobiście JP. Woźny Jan Siemaszko relacyą takowego pozwu urzędownie zeznał. Przyjąłem i zgodziłem z księgami świadczę Wincenty Kiersnowski Ziemski Pttu Wileyskiego Regent.

Dozwolono drukować 5 listopada 1826 roku Censor S. Zukowski.
